

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Quid silentium factum in cœlo quasi media hora significet. Sectio Prima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

cœlo stella magna ardens tanquam facula, & cecidit in tertiam partem fluminum, & in fontes aquarum: & nomen stellæ dicitur Absinthium, & facta est tertia pars aquarum in absinthium, & multi hominum mortui sunt de aquis, quia amara facta sunt. Et quartus Angelus tuba cecinit: & percussa est tertia pars solis, & tertia pars lunæ, & tertia pars stellarum, ita ut obscuraretur tertia pars eorum, & diei non luceret pars tertia, & noctis similiter. Et vidi, & audiui vocem unius aquilæ volantis per medium cœli, dicentis voce magna, Væ, væ, væ habitantibus in terra de cæteris vocibus trium Angelorum, qui erant tuba canturi.

COMMENTARIUM PRIMUM EXEGETICUM

De Tertia visione Ioannis.

Quid silentium factum in cœlo quasi media hora significet.

SECTIO PRIMÆ

*Nota Eccle-
sia persecutio
sub Iuliano.*

VERUNT, qui existimarent hoc quasi media horæ silentio persecutionem Ecclesiæ sub Iuliano Apostata comprehendere, quæ quoniam brevis fuit, nec enim, ut suo loco diximus, biennium integrum perduravit, merito per quasi media horæ spatium exprimitur: dicatur verò eo tempore silentium factum in cœlo videlicet Ecclesiæ: quoniam is novo genere bellandi Ecclesiam persequendam decernens non saviendum sibi in Christianos, sed paulatim Christi memoriam ex eorum animis per desuetudinem, & obliuionem delendam duxit: unde legem sanxit, qua cautum erat, ne Christianorum liberi Græcis disciplinis erudirentur, vel poetas, scriptoresve eorum legerent, aut scholas publicas frequentaret, ne linguis eorum, ut aiebat, acumine perpolitis facile gentiliū disputatoribus obfisterent, eorumque vanam in idolis colendis superstitionem redarguerent, & Christianam religionem validis rationibus, argumētisque defensam amplificaret: cavit præterea ne Christiani villos possent in Republica gerere magistratus; neque ad vllā promoueri dignitatem: præcepit quoque sacra vasa in imperatorum fiscum inferri: denique templa omnia Christianorū claudi, hymnōsque, & cantus in Ecclesia, omnemque Christi seruatoris cultum grauissimis poenis præpositis interdixit: ut verè silentiū in cœlo, hoc est, in Ecclesia toto eius imperij tempore fuisse existimari debeat: siquidē nulla vox de Christo, eiusque sanctissimæ religionē publice audiebatur: quæ de re legēdi sunt Theod. lib. 3. Sozomenus lib. 3. & Nicephorus libro de cœno historia Ecclesiastica. Alij, in quibus sunt Rupertus, Beda, D. Anselmus, Richardus de sancto

*Rupertus.
Beda.
D. Anselm.
Richardus.*

de sancto Victore, Cælius Pannonius, & alij, cum præcedentem visionem ad Antichristi tempora, & finem mundi pertinere putauerint, consequenter odēt, hoc quasi dimidiæ horæ silentio indicari temporis illud spatium, quod à morte Antichristi usque ad iudicii diem decurret: quod quia exiguum futurum est, videlicet quadraginta quinque dierum, merito inquirunt dimidiæ horæ spatio significari. Quod enim à morte Antichristi usque ad diem iudicii debeant quadraginta quinque dies intercedere, probari solet ex Danielis duodecimo, ubi postquam de tempore tyrannidis Antichristi dictum fuerat: *A tempore, cum ablactum fuerit iuge sacrificium, & posita fuerit abominatio in desolationem, dies mille ducenti novaginta*: qui dies conficiunt tres annos cum dimidio, & præterea duodecim dies, quorum non habetur ratio, quod erit spatium tyrannidis Antichristi: statim subiungitur: *Beatus, qui expectat, & peruenit usque ad dies mille trecenta triginta quinque*: quæ summa quadraginta quinque diebus præcedentem superat: idque tradunt D. Hieronymus, & Tyrannus in duodecimum caput Danielis. Aiunt igitur eo tempore dici factum silentium in cælo, hoc est, in Ecclesia, quoniam tempus illud tranquillum futurum est, & ab omni terrore liberum iuxta illud Matthæi vigesimo quarto. *Sicut in diebus Noe, ita erit & aduentus filij hominis*: sicut enim erant in diebus ante diluuium comedentes, & cibantes, & nuptui tradentes usque ad eum diem, in quo intravit Noë in arcam, & non cognouerunt, donec venit diluuium, & tulit omnes: ita erit aduentus filij hominis. Verum ad hanc sententiam confutandam illud satis esse debet, quod signa illa terrifica, prodigiaque admiranda, quæ Ioannes post eiusmodi silentium statim futura commemorat, nullo pacto cum eius temporis tranquillitate, & securitate conueniunt. Accedit, quod illud de quadraginta quinque dierum spatio, quod à morte Antichristi usque ad diem iudicii decurret, non potest certo definiri, ut in nostro tractatu de Antichristo ad cap. 13. dicemus vberius.

Putamus igitur, cum ea, quæ sequuntur supplicia infidelibus, cæterisque reprobis inferenda, sint valdè terrifica, & formidanda, maximamque Dei iram, & furorē in impios demonstrantia, ut ex singulorum explanatione manifestum erit, silentium hoc quasi media hora in cælo factum ingentem admirationem cælitum omnium exprimere, qui ob suppliciorum, plagarumque nouitatem, magnitudinem, terrorem, quasi præ admiratione obtupefacti, quasi media hora siluisse dicantur. Solet enim rei nouitas cum terrore, & formidine coniuncta vocem, & spiritum spectantibus adimere: hoc enim sensu dicitur de Alexandro Macedone Machabæorum I. *Percussit Darium Regem Persarum, & Medorum: constituit prælia multa, & obtinuit omnium munitiones, & interfecit Reges terra, & pertransiit usque ad fines terræ, & accepit spolia multitudinis gentium, & siluit terra in conspectu eius*. Sic etiam Iob 2. dicitur tres illos amicos Iob sedisse cum eo in terra septem diebus, & septem noctibus, & ne verbum quidem ei locutos fuisse tam noua, & insperata rerum Iob conuersione obtupefactos. Denique de omnib; mundi Regibus, atque principibus Messie regis magnitudinē, atque potentiam cum quodam timore admirantib; dicitur Esaiæ 52. *Iste asperget gentes multas super ipsum continebunt Reges os suum*. Eodē igitur modo cælitēs magnitudinē suppliciorum, quæ reprobos extremis mūdi temporibus consequantur, admirati dicuntur hoc loco quasi media hora siluisse.

Non duximus prætereundam mysticam quandam expositionem huius loci, quam tradit D. Greg. lib. 31. Moraliū capite vigesimo quarto, ubi per hoc silentiū quietem contemplationis intelligit, quia anima in trāte tanquā in quodam cælo surgentes cogitationum tumultus compescit, quoddamque silentium Deo facit, quod quia in hac vita perfectum, ac diuturnum esse non potest, idcirco

Tempus à morte Antichristi dicitur silentiū cæli.

Daniel. 12.

D. Hieron.

Tyrannus.

Mat. 24. 37.

II.

Cæli silentiū a timoratione cælitū in persequutione fidelium significat.

1. Mach. 1. 3.

Iob. 2.

Esai. 52. 15.

III.

Contemplatio silentiū cæli dicitur.

D. Gregor.

Sap. 9.15.

Ezech. 40.

quali media hora factum dicitur, eo quod etiam nolenti animo variarum hinc inde cogitationum se strepitus ingerant, iuxta illud Sapientia 9. *Corpus, quod corrumpitur, aggrasat animam, & terrena inhabitatio deprimat sensum multa cogitantem.* Quo etiam sensu expenit illud Ezech. 40, cum ad metiendam ciuitatem in mote sitam habuisse dicitur vir ille in manu calami sex cubitorum, & palmi: *quia enim, inquit, aeternorum contemplatio hic minime perficitur, mensura septimi cubiti non expletur.* Itaque de septimo cubito, in quo quies aeterna exprimitur non nisi palmum tangit.

Quis sit ille Angelus stans ante altare, habensque thuribulum aureum.

SECTIO II.

I CVM Ioannes dixisset vidisse septem Angelos stantes in conspectu Dei, quibus datae fuerunt septem tubae, antequam progredieretur ad explicandum integram eorundem Angelorum visionem, & admiranda ista prodigia quae singulis tuba insonantibus acciderunt, docet apparuisse sibi alium quendam Angelum stantem ante altare, habentemque in manu sua thuribulum aureum, cui datae fuerunt incensa multa, ut offerret de orationibus sanctorum omnium super altare aureum, quod ante thronum Dei est, ascenditque fumum incensorum de orationibus sanctorum de manu Angeli coram Deo: deinde accepisse Angelum thuribulum aureum, impleuisseque illud igne altaris, eoque misso in terram facta fuisse tonitrua, & voces, & fulgura, & ingentem terrae motum. Hunc Angelum licet plerique velint esse vnum ex septem illis Angelis primariis, quos initio huius operis diximus ante thronum Dei ad stare, praecipuos diuinae prouidentiae administratos, tamen esse Christum Dominum reliqui omnes interpretes consentunt, qui quoniam Patris nuntius, ac legatus ad homines fuit, Angelus testamenti appellatur Malach. 3. *Et statim veniet ad templum sanctum suum dominator, quem vos queritis, & Angelus testamenti, quem vos vultis,* Et apud Esaiam cap. 9. *Vocabitur nomen eius magni consilij Angelus.* Nec verò recte quidam e recentioribus argumentatur Angelum istum Christum esse non posse, quod Christus nusquam Angelus absolute dicitur, satis enim est, ut e consequentibus facile intelligi possit Christum esse: quae nisi Christo, alteri apte commodari non possunt: cuius enim alterius est vniuersae Ecclesiae incensa, hoc est, orationes thuribulo aureo tanta maiestatis specie Patri offerre? cuius praeterquam Christi fuit de igne, quo thuribulum aureum erat impletum, partem in terras misisse, easque Diuini amoris igne, & ignitis Spiritus sancti donis inflammasse, ut postea in singulorum explanatione dicemus. Accedit, quod non est opus Apocalypsis phrasim semper ad ceterorum vaticiniorum formas exigere, quippe cum Ioannes altius ceteris prophetis se instar sublimis Aquilae attollens, sicut eorum vaticinia & visionum splendore, & rerum maximarum altitudine superauit: ita quoque sua nouo dicendi genere interdum explicat, ut non debeamus eius loquendi formulas reliquorum vatum terminis, & cancellis definire: nouae enim, & praeter ceteras admirabiles visiones, nouo quoque, & inusitato dicendi genere conscribenda fuerunt.

II Apparet autem Christus Sacerdotis personam gerens, ut eius pro nobis apud Patrem intercessio, atque interpellatio monstretur: id quod praecipue hoc loco fieri oportuit: quoniam cum in septem istis Angelis tuba canentibus Apostoli, imò omnes omnino concionatores, ac diuini verbi praedicationis accipiendi sint, qui orbem vniuersum Euangelicae praedicationis vocibus impleuerunt, merito sacrificij Christi in cruce peracti, quod per thuribulum hoc loco igne, thymiamateque repletum

Christum Angelum habens thuribulum aureum.
Malach. 3.1.
Esai. 9.6.

Cuius persona sacerdotis gerat Christus.